

CHƯƠNG 16

Xin Dấu Lạ (16:1-4)
(Mác 8:11-13; Lu 12:54-56)

1-4 Xem Mác 8:11-13 và lời bình giải.

Men Của Người Pha-ri-si Và Sa-đu-sê (16:5-12)
(Mác 8:14-21)

5-12 Xem Mác 8:14-21 và lời bình giải.

Phi-e-rơ Tuyên Xưng Đấng Christ (16:13-20)
(Mác 8:27-30; Lu 9:18-21)

13-20 Xem Mác 8:27-30 và lời bình giải.

Chúa Jê-sus Báo Trước Về Sự Chết Của Ngài (16:21-23)
(Mác 8:31-33; Lu 9:22)

21-23 Xem Mác 8:31-33 và lời bình giải.

Từ Bỏ Chính Mình (16:24-28)
(Mác 8:34-38; Lu 9:23-26)

24-28 Xem Mác 8:34-38; 9:1 và các lời bình giải.

CHƯƠNG 17

Sự Hóa Hình (17:1-13)
(Mác 9:2-13; Lu 9:27-36)

1-13 Xem Mác 9:2-13 và lời bình giải.

Chúa Chữa Bệnh Phong Điên (17:14-23)
(Mác 9:14-32; 11:22-23; Lu 9:37-45)

14-19 Xem Mác 9:14-29 và lời bình giải.

20 Xem Mác 11:22-23 và lời bình giải.

21-23 Xem Mác 9:29-32 và lời bình giải.⁵⁷

Thuế Đền Thờ (17:24-27)

24 Tất cả người Do Thái trên hai mươi tuổi đều bị buộc phải nộp hai đơ-ma⁵⁸ thuế đền thờ (Xuất 30:11-14). Trong thời của Chúa Jê-sus không có đồng xu hai đơ-ma, vì vậy, hai người

⁵⁷ Không phải tất cả các cổ bản của Ma-thi-ơ có chứa câu 21. Câu tương tự được tìm thấy trong Mác 9:29.

⁵⁸ Đơ-ma là tiền đồng Hy Lạp. Bốn Đơ-ma tương đương với một "sê-ken" một đồng tiền nhỏ của người Do Thái. Thay vì dùng từ nộp thuế hai đơ-ma, một số bản dịch dùng từ nộp "nửa sê-ken."

sẽ kết hợp nhau và cùng trả bốn đạ-ma (c.27). Đền thờ là một trong những tòa nhà liên hợp rộng lớn ở Giê-ru-sa-lem, bảo quản đền thờ thì rất tốn kém. Đó là trung tâm tôn giáo của người Do Thái; người Do Thái từ khắp nơi đến đền thờ để thờ phượng Đức Chúa Trời và dâng của tế lễ. Vì vậy, nhờ đánh thuế trên tất cả những người Do Thái mà các thầy tế lễ Do Thái có thể trả cho việc bảo quản đền thờ.

25-26 Phi-e-rơ nói với những người thu thuế rằng Chúa Jê-sus sẽ nộp thuế đền thờ. Trong tâm trí của Phi-e-rơ, Chúa Jê-sus và các môn đệ của Ngài được yêu cầu phải nộp thuế, giống như tất cả người Do Thái khác.

Nhưng Chúa Jê-sus nói với Phi-e-rơ rằng các con trai thì không cần phải nộp thuế (c.26). Đề cập đến các con trai, Chúa Jê-sus muốn nói các con trai thật của Đức Chúa Trời – tức là những người tin nơi Đấng Christ. Các vua trần gian bình thường đã không thu cống phẩm từ các con của mình. Vì vậy, các nhà lãnh đạo Do Thái không nên đòi thuế từ các con trai thật của Đức Chúa Trời – Chúa Jê-sus và những người theo Ngài.

Đối với những người tin Đấng Christ, việc thờ phượng trong đền thờ là không còn cần thiết nữa. Trước thời của Đấng Christ, dâng của lễ trong đền thờ vì tội lỗi của mỗi người là cần thiết. Nhưng chính Đấng Christ là của lễ chuộc tội (xem Hê 7:27 và lời bình giải). Vì vậy, của tế lễ không còn cần thiết sau khi Đấng Christ đến. Đền thờ Do Thái cũ không còn cần thiết nữa. **Đấng lớn hơn đền thờ đã đến**, tức là Chúa Jê-sus (Mat 12:6). Thật vậy, các tín hữu, “dân Y-sơ-ra-ên mới”, chính họ đã trở thành đền thờ thuộc linh mới (xem 1 Cô 3:16 – 17; Êph 2:21-22 và các lời bình giải). Chúa Jê-sus phán với Phi-e-rơ: “Chúng ta không còn cần phải nộp thuế nữa”.

27 Tuy nhiên, Chúa Jê-sus bảo Phi-e-rơ dù sao cũng nên nộp thuế “**để chúng ta khỏi làm gương xấu cho họ.**” Mặc dù không phải nộp thuế, nhưng Chúa Jê-sus và Phi-e-rơ đã nộp để khỏi tạo cơ hội vấp phạm không cần thiết cho người Do Thái, và nếu như thế sẽ làm cho một số người trong họ tránh xa Chúa Jê-sus (xem 1 Cô 8:9 và lời bình giải). Đức Chúa Trời đã cung ứng đồng xu bốn đạ-ma bằng một cách kỳ diệu, đó là lấy từ miệng của một con cá!

CHƯƠNG 18

Người Lớn Nhất Trong Nước Thiên Đàng (18:1-5)

(Mác 9:36-37; 10:15)

1-4 Xem Mác 9:33-35; 10:14-15
và các lời bình giải.

5 Xem Ma-thi-ơ 10:40; Mác 9:36-37 và lời bình giải.

Dạy Về Tội Lỗi (18:6-9)

(Mác 9:42-50; Lu 17:1-2)

6-9 Xem Mác 9:42-50 và lời bình giải.

Ví Dụ Về Con Chiên Lạc Mất (18:10-14)

(Lu 15:3-7)